

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXVIII. évfolyam 2023/3. szám Reformáció

„Viszont a belső ember, aki Istenhez hasonlónak és Isten képére teremtett hit által, örvendezik és gyönyörködik Krisztusban, aki által annyi jó áramlott rá, és amiért csak az az egy feladat hárul rá, hogy örömmel és önzetlenül szolgáljon Istennek szabad szeretettel.”

Luther Márton: *Értekezés a keresztyén ember szabadságáról*

„**Más alapot senki nem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus!**” (1Kor 3,11)

Ástam. Elég mélyre kellett ásnom ahhoz, hogy megtaláljam. Ástam és megleltem az alapot. Nagypám építette a házat közel száz évvel ezelőtt; most felújítjuk, s látni szerettük volna, milyen alapokon nyugszik. Ástam és megtaláltam a biztos alapot. Száraz, ép, téglából vetett alap volt. S közel száz éve áll ezen az alapon a ház. A ház, amely néhány hónap múlva otthonunk lesz. Falán nincs repedés, és sok-sok vihart kibírt.

Ástam. A lelki munkában is van ásás. Mert bizony sokszor megkérdőjeleződik az életünk alapja. Olykor-olykor meg is inog a létünk, mert a külső erők – járványok és háborúk, infláció – olyan félelmeket gerjesztő viharokká válnak, hogy jó lenne látni, milyen alapokon áll az életünk épülete és közösségünk. Mert amikor minden sima, akkor nem foglalkoztat az, milyen alapokon állunk. De mostanság nem sima minden!

Ezért újra ásni kell! Mélyre! Mert akkor látjuk meg, hogy bár vannak megingató erők az életünk felszínén, a mélyben azonban egy nagyon biztos alap húzódik! Olyan alap, amely elbír mindent. Igen, ott lent a mélyben, ott húzódik az életem Isten által lerakott, elkészített, biztos alapja. Mi sokszor azt gondoljuk, hogy a létünk biztonságát magunknak teremtjük meg, s közben elfelejtkezünk arról, hogy nem kell más alapot vetnünk! Elég, ha emlékeztetjük magunkat az Isten által lerakott alapra, és azon nyugszunk, és azon megnyugszunk!

Az apostol néven nevezi ezt az alapot: Jézus Krisztus. Ő örök és nem inog meg, mert még a halál sem ingatta meg, hiszen Isten adta, és győzött a halál felett. A reformáció valójában mindig ott kezdődik, amikor megtaláljuk életünknek ezt az alapját. Luther abból merített bátorságot ahhoz, hogy 95 tételében felemelje a szavát az egyház Bibliától eltérő és Krisztust megcsúfoló magatartása ellen, hogy rátalált a biztos alapra. Nem azért kritizált, mert neki valami nem tetszett, vagy nem volt az ínyére. Nem a saját érdekei miatt akart változást az egyházban! Azért tett és küzdött, hogy ezt a biztos alapot mindenki felfedezze, és mind a személyes életben, mind az egyház egészében ebből fakadjon újulás. Ő Jézusra talált rá, szeretetét és hatalmát érezte meg az evangélium által.

Ha komolyan vesszük azt, hogy evangélikus voltunkat annak köszönhetjük, hogy Luther minden igehirdetésében és minden tanításában Őrá, a biztos alapra, Krisztusra mutatott, akkor ma is élő lesz a reformáció. Akkor nem egy történelmi emlékezés lesz az október 31-i ünnepünk, és nem „hagyományörző” csoportosulásként fog élni gyülekezetünk, hanem Krisztuson nyugodva.

Ezért ássunk! Ássunk, hogy lássunk! Ássunk együtt a mélyre, hogy meglássunk, felismerjük újra: Isten biztosan álló alapot adott nekünk, amikor a szeretetét Krisztusban és az ő áldozatában árasztotta ránk. Más alapot nem kell és nem is lehetne vetni! A meglévő Krisztus, az örök ÚR elég nekünk!

Bence Imre

Kedves Testvérek!

Néhány napja az egyik konfirmandusunk édesanyja, Koller Mariann, ezeket a sorokat adta át nekem:

„Azt remélem (a konfirmációi felkészüléstől), hogy fiam gyermekként meg tudja alapozni azt a hitet, azt a bizalmat Isten szeretetében, ami később felnőttként is támaszt ad és utat mutat az életében. Mert ha valaki hinni és bízni tud (vagy inkább így kellene mondanom, hogy hinni és bízni mer!), akkor nem gyengítik meg az elbizonytalanodás, az elveszettség, a szorongás pillanatai, mert tudja, hogy vigyáznak rá!”

Ezzel az építő gondolattal hívunk mindenkit a reformáció hónapjában a gyülekezet közösségébe, ünnepségre, és arra, hogy a Krisztus-hitben valóban erősödjünk, újuljunk meg!

Szeretettel: a gyülekezet elnöksége

Az aktuális reformáció

1517-ben tisztító vihar söpört keresztül Európán. Egy addig névtelen Ágoston-rendi szerzetes, Luther Márton, miközben kétségbeesetten harcolt önmaga hitéért, kereste az irgalmas Istent, a Szentírás olvasása közben rátalált a válaszra: Az igaz ember a hite által él. Ettől kezdve megértette, hogy nem a mi törekvéseink, jó cselekedeteink szerzik meg számunkra Isten jóindulatát, hanem a benne bízó hit, az iránta való szeretet. Ez a felismerés nemcsak az ő életét változtatta meg, de egyre gyorsabban terjedt először német területeken, majd Európa más országaiban is. Csak egy minket érintő adat: a 16. század végére Magyarország lakosságának fele (vagy többsége), a nemességnek és a polgárságnak pedig 90%-a protestáns – olvasható nem akárhol, hanem a katolikus Magyar Püspöki Konferencia honlapján. Méltán sokkolhat ezért minket a mostani szám: a népességnek csupán 2,5%-a evangélikus, és a reformátusokkal, kiségyházakkal együttvéve is csak 10% körül mozog a protestánsok aránya. Megdöbbenve kereshetjük a magyarázatot, hogy hová tűnt a 40%? Lehet persze a történelmi körülményeket is okolni, a katolicizmus harcos ellenreformációját emlegetni, vagy éppen Trianont, amely éppen a leginkább evangélikus területeket vette el (evangélikus egyházunk létszámának kétharmadát veszítettük el). De beszélhetnénk arról is, milyen belső, lelki megszegényedésen ment és megy manapság is keresztül eredeti lutheránus hitünk és egyházi szemléletünk. Ma talán még aktuálisabb Luther éneke: „*Lásd meg a mennyből, Úristen, Nagy szájalommal nézed, Mint fogynak szenteid itt lenn. Elhagyattunk, szegények. Szent ígéd rontják, támadják. Kihunyt a hit, a tiszta láng Már sokaknak szívében.*” (EÉ 257)

Aktualitása van hát ma is a reformációnak. Nem befejezett esemény, nem lejátszott meccs, hanem mindig megújuló feladat, ahogyan reformátor elődeink is vallották: *Ecclesia semper reformanda est*, vagyis az egyház mindig megújulásra szorul.

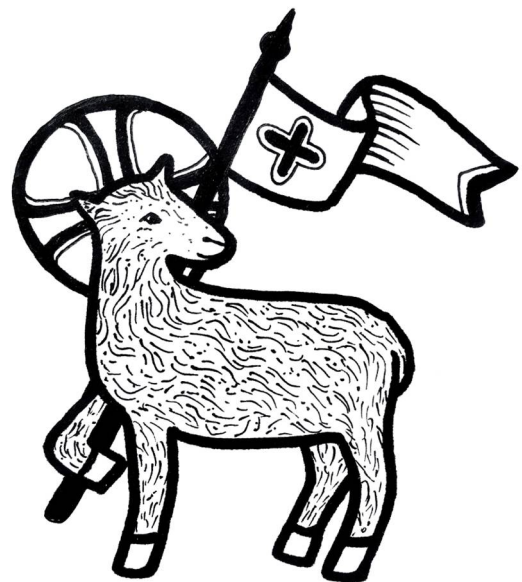
Bizonyára többféle eszköze is van ennek a megújulásnak. Most csupán egyről, a legalapvetőbbéről eszen szó – arról, amelyik Luther hitét és életét is megreformálta. A Szentírásról.

Szentírás vagy Biblia, de jobb így mondani, hogy Isten Igéje, szava nélkül nincs megújulás. Képesek vagyunk ugyan erkölcsi értelemben megjavulni, egyes rossz szokásainkat, bűneinket kordában tartani, de nem vagyunk képesek ezektől teljesen megszabadulni. Ha úgy hozzák a körülmények, régi természetünk – ahogyan a Biblia nevezi, óemberünk – újra megmutatkozik. Az emberi törekvés csak formálni képes, teremteni nem. Ehhez Isten Igéjére van szükségünk. Ma is ebből születik az új teremtés, ez eleveníti meg hitünket, ez támasztja fel az egyházat. Ezért lett a reformáció egyik jelszava: *Sola scriptura* – egyedül

az Írás. Hol kezdődhet hát számunkra, mai keresztények és a mai kereszténység számára az aktuális reformáció? A Bibliával, az Ige hallgatásával és olvasásával, szívünkbe fogadásával és megtartásával. Úgy, ahogyan Jézus mondta: Boldogok, akik hallgatják, szívükbe fogadják és megtartják Isten igéjét.

Isten Igéje élő és ható – írja a Zsidó levél. A Szentírásban Isten gondolatai, üzenete és ereje van. A megfogalmazás alkalmazkodik az emberhez, a kornak megfelelő ismerethez, a kultúrához, műveltséghez. A korok változásával azonban Isten szava nem változik, így minden új kornak újra meg kell fogalmaznia a neki szóló üzenetet. Mai kifejezéssel azt mondhatjuk, hogy az információ ugyanaz marad, de a nyelv, a kifejezés mód alkalmazkodik. Azt jelenti ez, hogy bár a Biblia egy lezárt könyv, a tartalmába nem lehet belepiszkálni, de az értelmezése nyitott. A Biblia tehát csak formailag zárt, a tartalmában nyitott mű, mert folyamatosan aktualizálódik a jelentése. Éppen ez a nyitottsága teszi alkalmassá arra, hogy megújítsa életünket. Sokan vannak, akik megtapasztalták, hogy ez a könyv élővé lett számukra, megszólította őket; személyes üzenetet, tanácsot, segítséget, vigasztalást, erőt, új életet adott nekik. Aki rendszeresen és főleg nyitott szívvel, imádságban kérve Istent, hogy szóljon hozzá, olvassa a Bibliát, abban Isten egy egészen új gondolkodást alakít ki. Luther így vall arról a percről, amikor a Bibliát olvasva megértette Isten igazságát, és amely egyben a reformáció elindítója is volt: „*Ekkor úgy éreztem, mintha teljesen újjászülettem volna s mintha tárt kapukon át magába az Édenkertbe léptem volna be, és az egész Szentírás más értelmet nyert előttem.*” Johann Bengel tübingeni teológust kérdezték egyszer, hogy szerinte melyik a legjobb bibliafordítás. Ő azt mondta, hogy az, amelyiket a saját életére fordít le az ember. Mennyire igaz ez! Ez az aktuális reformáció.

Balicza Iván

Csendes emlékező beszélgetés

Emlékszel? Éppen 25 éve... Igen, akkor, augusztus 4-én költöztünk ide. Izgalmas volt. Nehezen szereztük meg a kamion behajtási engedélyét. Itt már vártak ránk. Többen is. Kire emlékszel, ki volt itt?

Emlékezetes nap volt. Domonkos napja, és Jász Klári még erre is gondolt, s 14 éves nagyfiunknak apró névnapi ajándékot készített; a gyülekezet jelenlevő tagjai, Ibolya vezetésével, ebéddel vártak bennünket. Majd elkezdődött a kipakolás. Sass Gábor bácsi is segített fölcipelni a zongorát. Mikor letették, Gábor bácsi megpaskolta a zongora tetejét, s azt mondta: Ezt én innen nem szeretném már kivinni – jelezve ezzel abbéli reményét, hogy hosszú időre rendezkedünk be...

Én nagyon nehezem szoktam meg, hogy mindent zárnunk kell. A költözés után a nyitott lépcsőházból több dolgot elvittek a besurranók. Persze valaminek örültünk is. Tudod, volt az a szörnyű hangú fali óránk, amit ajándékba kaptunk! Azt is a lépcsőházból vitték el. Sohasem hiányzott utána!

Jelentős dolgok nem tűntek el. A gyülekezettől pedig nagyon sok mindent kaptunk, a lelkieken túl kézzel fogható segítséget is...

Azért nem volt könnyű megszokni! A gyerekeknek új iskola, ismeretlen emberek; s talán még az elvárásoktól is féltünk. A kis falu után először itt oly idegenek voltunk. Egyszer például egy templomba járó néni nem ismert fel a buszon, mikor ráköszöntünk, mert mindig csak Luther-kabátban látott minket.

Viszont később már olyan jó volt, amikor a Mammutban, a piacon, a villamoson összefutottunk testvérekkel, és ismerősként köszöntöttük egymást; jól beszélgettünk, mintha egy nagy faluban lennénk...

Azért ez alatt a negyedszázad alatt sokan el is mentek közülünk! Mennyi kedves arc van előttem, akik bibliaórákra, a régi énekkarba, a FIFÉ-re, a férfikörbe jártak, vagy presbiterek voltak. Van, aki a „minden halandók útján” ment el, de azokra szomorúbban gondolok, akik csak úgy eltűntek a gyülekezetből. Hol lehetnek? Talán mi csináltunk valamit rosszul?

Ez a 25 év nagyon nagy idő. Voltak, akiket még egy ideig követni tudtunk; voltak, akik visszatáltak. A fejlődő kommunikációs eszközök segítségével könnyebbé vált a kapcsolattartás. De az Isten kezében van, hogy ki mit rontott, mulasztott el. Az Ő megbocsátó szeretete fedje be ezeket az eseményeket...

Azokra is gondolok, akik segítettek és segítik a szolgálatunkat. S azokra is, akik ideérkeztek! Minden évben rengeteg új arc. Neveket kellett megtanulnunk. Azóta is nagyon szeretem azt, hogy az úrvacsorakor név szerint mondok áldást. De röstellem, hogy mindig vannak olyanok is, akiknek a nevét nem tudom.

Nagy erőforrás volt a szeretetteljes támogatás. Várhegyi Klári például egy FIFE áhítat után szép levelet írt nekem, gyönyörű kézírással. A ma is őrzöm.

„Kedves Márta, Áhítatod nemcsak a fülnek, de a szemléltetés miatt a szemnek is szólt, de elért a szívig. A megértésben szép, szabadfolyású beszéded és a jól kiválasztott vers is segített. Hálás vagyok, hogy megtiszteltél azzal a feltételezéssel, hogy igényesek a hallgatóid.”

Eszméletlen, hogy korábban mennyi mindent csináltunk! A gyülekezet mellett missziói lelkész voltam, a Szélrózsa „atyja” több éven keresztül, esperes, országos presbiter. Mindenre volt erőm a Krisztusban...

Engem pedig a Hegyvidéki Gyülekezet hívott meg helyettesi szolgálatra félállásba. Nagyon megtisztelő volt. S persze a budavári félállás mellett jó intenzív évek voltak. Egy adventi esten a gyermekeinkkel olvastuk a Bibliát. Lukács evangéliumából az a rész került elő, amikor Mária meglátogatja Erzsébetet. A mondat így hangzik: „Mária sietve elment a hegyvidékre.” Erre a gyermekeink kacagva hozzátették: Meg Márta is...

Bánatunk is volt. Nehézségek, melyekkel meg kellett küzdeni; konfliktusok, melyek erodáltak a lelki erőnket; küzdelmes feladatok, melyek az idegrendszerünket tették próbára. Építkezések, tatarozások...

Emlékszel, a Fortunai utcai parókia felújítása elakadt. Az ácsok valami miatt hetekig nem jöttek. Minden nap lestük, hogy nincsenek-e itt. Egy borús őszi napon te már korán elmentél hazulról. Én meg egyszer csak kopácsolást hallok. S ráénekeltem az üzetrögzítődre, hogy „kertek alatt kopognak az ácsok, idehallik a kopácsolásuk”. Hatalmas öröm volt...

Sosem voltunk egyedül! Mindig voltak, akik imádkoztak értünk! Számomra az a nagyon nagy ajándéka az Istennek, hogy olyan embereket is rendelt mellénk, akik társaink lettek ebben a szolgálatban. Hálás vagyok értük és nekik!

A hegyvidéki szolgálatom úgy ért véget, hogy Pócze Tibor föltette magának, majd a presbitériumnak a kérdést, hogy miért is szolgáljak én Hegyvidéken, mikor itt is szolgálhatnék teljes állásban. S ebben még az is külön csodálatos volt, hogy ott éppen Keczkó Szilvia készült újra szolgálatba állni, miután legkisebb gyermeke is óvodáskorú lett. Isten csodálatos útja, rendezése ez. A Hegyvidéknek nem kellett nekem felmondania, mert elköszöntem. Isten a Budavárban készített nekem helyet. Én akkor ezt úgy éltem meg, hogy Isten olyan elegánsan oldotta meg ezt a helyzetet...

Én neked is hálás vagyok! Nagyon jó, hogy a családjunkat is biztonságban tudhattuk, tudhatjuk. Isten általuk is megáldott.

A ma már felnőtt gyermekeink, ahogy nőttek, egyre inkább társaink lettek. Velünk örültek, bátorítottak; ha kellett, helyre tettek. Hiszem, hogy általuk is formálódott ez a közösség. Én is köszönöm neked ezt a 25 évet. S köszönöm Istennek...

Bencéné Szabó Márta és Bence Imre

Tájékoztató a lelkészválasztást előkészítő folyamatról

„Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is. Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. [...] És így ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi. Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.”

(1Kor 12)

Kedves Testvérek!

Különleges munkaévet kezd gyülekezetünk: *Bence Imre* és *Bencéné Szabó Márta* 26 év szolgálat után év végén nyugdíjba vonulnak; általános tisztújításra készülünk gyülekezetünkben, az egész egyházban; egyházközségünk alkalmazott munkatársai közül többen nyugdíjba készülnek, ezen a téren is változások előtt állunk; az energetikai korszerűsítéseket célzó felújítási munkák jelenleg is folynak; a munkaév végén tervezzük a parókia és az egyházközség felújítását; folyamatban vannak az előttünk álló évekre tervezett templomrenoválást előkészítő munkák is. Sok mindent sorolhatnánk még, de így kellett volna kezdenem: presbitériumunk, gyülekezetünk imatémái ezek.

A Testvérek figyelmét most az előttünk álló lelkészválasztásra szeretném irányítani. A lelkészválasztási folyamat előkészítését már az előző munkaévben elkezdte a gyülekezetvezetés 17 fős elhivatott munkacsoportja. (*Aszódi Ilona, Bakó Zsuzsa, Balczó Márton, Balicza Gábor, Bibó András, Fehér Tamás, Heinczinger Orsolya, Kontor Eszter, Lukács András, Nagy Norbert, Pápay Judit, Réthelyi János, Réti László, Súlyom Anikó, Táborszky László, Tarpataki Noémi, Viczián István*) Itt is köszönöm a bizalmat, amit lelkészeinktől és a presbitériumtól kaptunk. A havonta ülésező, közösen gondolkodó közösség munkáját az előremutató gyülekezeti önállóság, a gyülekezetért érzett felelősség jellemezte. A kitűzött cél a lelkészválasztás lépéseihez szükséges presbitériumi döntések előkészítése, a 2022–23. munkaév végén, a presbitérium felé történő konkrét javaslattevés volt. Jó alkalmat teremtett ez arra is, hogy a gyülekezet hangsúlyainak, jövőképeinek megfogalmazását segítsük, melyet aztán a munkaév végén a teljes presbitérium közössége is elfogadott. Az előkészítő folyamat prioritásai a testvéri együttműködés, transzparencia és döntéselőkészítés volt.

Szeretném bemutatni, hogyan folyt ez a munka.

Január–március: A munkacsoport az önmegfogalmazást, a szempontok, prioritások kialakítását követően 22 lelkész személyével, szolgálatával, környezetével való ismerkedéssel indított. Ezt követte

egy első szűrés, ahol a kör már szűkült. Kialakítottunk „munkacsoport tag – lelkész párokat” a további személyes kommunikációhoz. Az első megkeresés után – Benne szeretne-e lenni abban a körben, akiről a munkacsoport gondolkodik? – a létszám a felére csökkent.

Március–április: Ennél a szakasznál igyekeztünk a lelkészeket még jobban megismerni, igehirdetést hallgatni, gyülekezeti oldalakat, egyéb megszólalásokat követni, másokkal beszélgetni; majd minden munkacsoport tag 5 általa preferált lelkészt nevezett meg. Így rajzolódott ki, hogy 8 lelkészt szeretnénk mélyebben megszólítani. Ehhez közösen fogalmaztuk meg kérdéseinket, és újabb személyes beszélgetések következtek.

Április–május: A beszélgetések és a kapott válaszok alapján kétféle prioritási sorrendet állítottunk fel:

- Saját preferenciánk szerint kit tudunk a leginkább elképzelni budavári lelkészként.
- A lelkész motiváltsága szerint, hogy mennyire szeretne Budavárban szolgálni.

A kétféle szempont szerint négy név rajzolódott ki (közülük egy lelkész később jelezte, hogy máshol kezd új szolgálatot), akiket a jobb megismerés végett, a lelkészválasztási folyamat elindítása előtt, vendégszolgálatra hívtunk gyülekezetünkbe. A munkacsoport munkáját *Péter Zoltán* lelkésziünk január óta követte, az ütemezés és a javaslatok megfogalmazásába májustól személyesen is bekapcsolódott.

Június: Felügyelői beszámoló hangzott el a teljes presbitérium előtt a munkacsoport féléves munkájáról, javaslatairól: a választás javasolt módja meghívásos választás, a gyülekezet általi jobb megismerés érdekében vendégszolgálat-meghívásokkal, majd a 2024. februári lelkészválasztó közgyűléssel zárul a lelkészválasztási folyamat. A presbitérium a javaslatokat megvitatta és elfogadta, majd határozatot hozott, hogy a javasolt módszer és ütemezés mentén a gyülekezet véleményét kikérve készítsen elő a lelkészválasztást.

Így szeretettel hívjuk és várjuk a gyülekezet tagjait, minden korosztályt, az őszi gyülekezeti napokra. Október 8-án *Dr. Tóth Károly* lelkész úr lesz vendégünk a Soproni Evangélikus Egyházközségekből; október 29-én *Dr. Szabó B. András* lelkész urat hívtuk a Pestújhely–Újpalotai Evangélikus Egyházközségekből; november 19-én pedig *Gerlai Pál* lelkész úr lesz közöttünk a Tokaj és Környéke Evangélikus Egyházközségekből.

A gyülekezeti napok tervezett programja:

9.00 óra	Istentisztelet Budagyöngyén
11.00 óra	Istentisztelet Budavárban
16.00 óra	Gyülekezeti délután előadással és kötetlen beszélgetéssel a kápolnában

Örömmel készülünk ezekre az alkalmakra. Várjuk a közös igehallgatást, beszélgetést, a testvéri együttléteket. A presbitérium várja a gyülekezet tagjainak visszajelzését ezekről a gyülekezeti napokról: ehhez egy egyszerű segítséggel, kis visszajelző lappal készülünk. Ezek alapján a lelkészválasztási bizottság és a presbitérium egy jelöltet fog javasolni közgyűlési szavazásra.

Kedves Testvérek, gondoljunk a gyülekezetünkben szolgáló szeretett lelkészeinkre is. Számomra meghatározó egyik presbitertársam mondata, mely tavaly az esperesi vizitáció beszélgetésén hangzott el: „*Szívünkön viseljük, hogy Márti, Imsi jó szívvel menjenek nyugdíjba, Zoli jó szívvel maradjon gyülekezetünkben.*” Hála azért, hogy ez a nagy változást előkészítő időszak békességben, a testvériesség jegyében zajlik gyülekezetünkben, a gyülekezet vezetésében. A váltást előkészítendő *Bence Imre* augusztus 31. nappal lemondott igazgató lelkészi megbízásáról, szeptember 1-től már *Péter Zoltán* egyházközségünk igazgató lelkésze. Az előttünk álló időszak több odafigyelést, önkéntes szolgálatot, testvéri segítséget igényel: hívok és bátorítok minden presbitert, képviselőtestületi tagot, a gyülekezet minden tagját, aktívan vegyen részt a közösség szolgálatában.

Az előttünk álló lelkészválasztás és általános tisztújítás kapcsán szeretném még felhívni a testvérek figyelmét, hogy törvényeink szerint közgyűléseinken az a gyülekezeti tag kerülhet be a választói listába és szavazhat, aki a közgyűlést megelőző évben, tehát 2023-ban egyházfenntartói járulékot fizet egyházközségünkben. Kérjük, időben ellenőrizték, benne vannak-e a választói névjegyzékben.

Kedves Testvérek! Hálas szívvel gondolok gyülekezetünk gazdag életére, lelkészeink szolgálatára. Hordozzuk imádságban őket, és mindazokat a lelkészeket és gyülekezeteket egyházunkban, akik hasonló lépések előtt állnak. Kívánom, hogy az eddig megőrzött testvéri, békés légkörben induljunk neki az előttünk álló munkaévnek, ki-ki szolgálatának.

Erős vár a mi Istenünk!

*Heinczinger Orsolya
felügyelő*

Konfirmációi toborzó

Megvan az ideje a megkeresésnek... (Préd 3,6)

Ez a megkeresés ideje! Keressük azokat a gyermekeket, akinek a nevében a keresztelezésük során szülei, keresztszülei és felnőtt családtagjaik azt vállalták, hogy egyházunk és gyülekezetünk segítségével gondoskodni fognak hívó evangélikussá nevelésükről.

Ez a megkeresés ideje! Isten keresi gyermekeit, és személyesen szeretne bemutatkozni nekik Jézus Krisztus által, akit pedig az egyik legalkalmasabb módon a konfirmációban ismerhetnek meg életük meghatározó személyeként!

Ez a megkeresés ideje! A fiatalok is keresik önmagukat; személyiségüket felfedezik, építgetik, és ebben szeretetteljes támogatásra van szükségük. Hol alkalmasabb helyen, mint Isten szeretetének közelségében? Íme, ők is keresnek, mi is keressük őket; vajon egymásra találunk, eljutnak gyülekezetünkbe?

Aki evangélikusként fiatalkorában konfirmált, az tudja, hogy ez egy olyan közösségi, hitbeli élményszorozat, ami jó hatással van személyiségfejlődésünkre. Hasonló korúakkal ismerkedhetünk, hasonló gondolatokról, kérdésekről, gondokról cserélhetünk véleményt, kereshetjük a válaszokat. Megismerhetjük Isten éltető, minden nap tápláló szavát; barátokat találhatunk; felbátorodhatunk a közösségben való szolgálatokra is. Fontos élményeket szerezhetünk istentiszteleteken, közösségi hétvégéken, táborokban. Csúcspontja egy szép ünnep, melyen már tudatos hittel úrvacsorázunk. Utána pedig a gyülekezeti ifjúság soraiban élhető meg a fiatalok közösség iránti igénye.

Valószínűleg minden konfirmált testvérünknek vannak jó és fontos élményei ezzel kapcsolatban – még akkor is, ha jellemző volt e korról a szív mélyén a bizonytalanság vagy félnétség személyiségünk megnyílásától. Mégis itt van az ideje a megkeresésnek! Itt van az ideje a felbátorodásnak, a megerősödésnek! (A konfirmáció szó a hit megerősítését jelenti.) Az önmagát kereső tinédzser hasonló korúak közösségében, de egy biztonságos és bátorító közegben foglalkozhat az élet legnagyobb és legfontosabb kérdéseivel.

Nagyszerű lehetőség ez, elsősorban a hagyományosan meghívandó 6–7–8. osztályos korú gyermekeknek, akiket bátorítani, terelgetni és tanácsolni kell e lehetőség felé. De megéri, mert olyan közösséget nyerhet Istennel és kortársaival is, amely egy egész életen át áldásosan elkísérheti!

Nagy szeretettel hívjuk fel ezért az olyan családok figyelmét, ahol ilyen korú fiatal él, hogy írassák be a most ősszel induló konfirmációi tanfolyamunkra gyermeküket, és jöjjenek el a pénteki Mérték alkalmakra, ahol a konfirmációs tanfolyam zajlik.

Találkozunk szeptember esetleg október valamelyik péntekén, a Táncsics Mihály utca 28. szám alatti kápolnánkban fél 6-kor kezdődő Mérték többgenerációs alkalmán, ahol a részletek megbeszélhetőek helyben a tanfolyamot vezető lelkésszel. Az első konfirmációs óra szeptember 8-án lesz. Jelentkezni a gyermek és a szülők nevével és elérhetőségével a budavar@lutheran.hu címen is lehet!

Hűséges az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre. (1Kor 1,9)

Isten keres minket, és hűségesen vár – a kapu ki van tárva! Ez a megkeresés ideje! Hadd találjon ránk, találjunk rá – fiatalos, érdekes, lelket gazdagító közösségben!

Péter Zoltán

Igazgató lelkeszi látás

Kedves Budavári Gyülekezet!
Testvérek az Úrban!

Nagyon sajátos és furcsa helyzetben érzem magam. A most Imrétől átvett igazgató lelkeszi szerepkör nem személyes ambíció eredménye, hanem inkább egy aktuális gyülekezetvezetési gyakorlati szükségszerűség, ami ezt logikusan elfogadhatóvá tette mindkettőnk számára. Bence Imre és Márti jövő évi nyugdíjba vonulása előtt lehetőségem van átérezni az ezzel járó felelősséget, és bejárom ebben a saját útjaimat.

A Hírmondó szerkesztősége megszólított, hogy az új igazgató lelkeszi közöljön programot is. Kompakt gyülekezetépítési programot nem adhatok, ám valamiféle látásmódot igen. Ezt viszont nem nevezném programnak, mert azt inkább majd a gyülekezet jövőbeni új kormányzatával és a jövőre érkező új lelkeszkollégával közösen szeretném átbeszélni, megalkotni.

Hegyen épült város

A gyülekezet karakterének és sajátosságának nagyon is megfelel a Máté evangéliumi jézusi küldés: „*Ti vagytok a föld sója, és a hegyen épült város.*” (Mt 5,13–16) A Vár – mint Budapesten belüli különleges terület – valóban savát-borsát adhatja a látni-valóknak; nekünk azonban elég, ha élő közösségként ízt adó só tudunk lenni egymás, a környezetünk és az ide érkező vendégek számára. Nekünk abban az értelemben lenne jó Jézussal együtt élnünk a mindennapjainkat, hogy aki velünk tart, az megérezhesse közöttünk: „*Izleljük és látjuk, hogy jó az Úr!*” (Zsolt 34,9)

Hegyen épült templomunk szép épület, vonzó környezetben; minket büszkeséggel tölthet el, mások könnyen találják meg alkalmi ünnepeik dekorációjaként. Törekednünk kell arra, hogy ne essünk alkalmi szolgáltatói szerepbe, hanem a Mesterünk és Tanítónk, Jézus Krisztus miatt akarjunk újra és újra „*vele együtt felmenni a hegyre*” (Mt 17,1); hogy az ő tanítványai és egymás segítők, támogató testvérei lehessünk, akár „hegyen vagyunk, akár völgyben”. Akár csúcsmélységeink vannak, akár a halál árnyékának völgyében járunk.

Kétségtelen azonban, hogy van lelki otthonunknak egy olyan jellege – kivételes kulturális és turisztikai helyzete –, amelyet jól ki lehet használni az evangélium hirdetésének ügye érdekében. Nem választhatjuk szét jelenlétünket szolgáltatásra és közösségre. Úgy lenne jó jelen és aktívnak lennünk, hogy az élő közösség – minden alkalmával együtt – mindig vonzó legyen a hozzánk betérők számára is. Érezhető legyen, hogy a templom hangulatánál többet is tudunk adni az által, akinek közösségünk közepén a helye: Jézus Krisztus által.

Az Ige a kőszálként megáll (ÉK 254/4.)

Valamikor volt egy iskolánk, de azt a háború tönkretette, és utána nem volt lehetőségünk visszakapni. Míg vannak intézményekkel együtt működő gyülekezetek, nekünk az adatott, hogy intézmény híján is megőrződjék és továbbépüljön közöttünk és általunk is „Krisztus-teste”!

Ez is figyelmeztet minket, hogy Isten ígéje az, ami kőszálként megáll; és a világ is elmúlik egyszer, de Krisztus beszéde soha el nem múlik. (Mt 24,35) Az örök élet beszéde Krisztusnál van, ezért csak ő tud olyat adni nekünk, amihez valóban odaköthetjük az életünket és értékeinket. Minden más, amit a magunk dicsősége érdekében hozunk létre vagy alkotunk, legfeljebb csak szép körítés lehet a legfontosabb mellett: Krisztusban van a bölcsesség és ismeret minden kincse elrejtve. (Kol 2,3)

Kis közösségeinkben a testvériség

Fontos, hogy a rendszeres kisközösségi ige- és találkozási alkalmak tudnak a személyesség, az otthonosság, a bensőségesség azon területeivé válni, ahol testvérekké lehetnek az egykor idegenek, ahol megoszthatók a mindennapi terhek, ahol a hittestvérek megtanulhatnak egymásért imádkozni, valamint egyéni és/vagy közösségi szolgálatra is a legkönnyebben tudják egymást inspirálni és buzdítani. Jó lenne, ha ezek a kisközösségek az alkalmi vagy rendszeres szolgálatban is fontos építőköveivé válnának gyülekezetünknek (pl. kórusok, imaóra, bibliaóra, ifjúsági- és gyermekalkalmak, Fügefá, Sarrókkó, Mérték hittanok, presbitérium stb.).

Igény a gyermekekkel és fiatalokkal való törődésre

Jól látszik, hogy a hitben való nevelésre, illetve növekedésre a szülők felől érkező igény mellett egyre inkább megjelenik a fiatalok saját jogú igénye is.

Hála Istennek, itt a Várban mindig is jellemző volt a gyerekekkel és a fiatalokkal való törődés, lelkiük gazdagítása hitoktatás, vasárnapi iskolai tanítás, gyermek-bibliaóra, konfirmáció, ifjúsági órák és más ige melletti találkozás révén. Meg kell becsülnünk azt a bizalmat, amellyel a szülők újra és újra ránk bízzák gyermekeiket, hogy Krisztushoz segíthessük őket. Mint gyülekezet, otthonossá kell lennünk a gyerekek és fiatalok számára, hogy szívesen jöjjenek hozzánk. Ezen a szolgálati területen is jól bevethetők és alkalmazandók – a hivatásosak mellett – az önkéntes szolgálattevők.

Vannak új utak a diakóniában – a személytelenedő nagyvárosban?

Jó kezdeményezés gyülekezetünk anyagilag áldottabb helyzetéből adódóan az a szolidaritásra épülő szeretetszolgálat, amit támogatásra szoruló

kisgyülekezeteknek vagy egyházmegyéknek, közöttünk szolgált teológus hallgatóknak – bizonyos rendszerességgel – biztosítottunk.

A szociális támogatásnak is vannak gyülekeztünkhöz kötődő személyek vagy családok szükség-helyzetében alkalmazott jó módszerei. Alapítványunk hatékony háttére szeretetszolgálatunknak is.

Folytatnunk kell a magányos, idős, elhagyatott testvéreink számontartását, látogatását, gondozását, szükség szerint hathatós segítséggel is támogatva őket – például egészségügyi ellátáshoz, jogi segítségadáshoz juttatásban, vészhelyzeteik elhárításában szakhatóságokkal együttműködve, anyagi természetű problémáik lehetőség szerinti kezelésében testvériségi alapon.

Érdekes kérdés lenne ezen túlmenően a világi környezetre is kiható/megjelenő diakóniai szerepvállalásunk lehetőségeinek felmérése. De ugyanakkor a gyülekezet szeretetszolgálatára belülről kifelé hatóan vár elkötelező intenzitást, abban az értelemben, hogy előbb azon illik segíteni, aki épp mellettünk van a bajban, mert ő van elsősorban ránk bízva. Ha van szabad emberi és anyagi kapacitás és isteni elhívás a külsőbb körökre, akkor azok is ránk lesznek bízva.

Tisztségviselők és a szolgálattevők munkájának összehangolása

Nem könnyű feladat, mert hála Istennek nemcsak egy-két emberről van szó, hanem sokan vagyunk, sok önkéntes potenciál van közösségünkben. „Hivatásosak”, tisztségviselők, rendszeres vagy alkalmi szolgálattevők munkáját egy nagy egész részeként kell tudnunk értelmezni, megfogalmazni és megélni. Ez a nagy egész pedig Isten Országára, amely megjelenik közöttünk Krisztus Lelkének munkálkodása által. Minden nap imádkoznunk kell a Lélek egységéért, Krisztus szabadításának és bűnbocsátó kegyelmének újjáteremtő erejéért, szeretetéért és békejéért is.

Isten ügyében sokféle szolgálattevő fáradozhat együtt, és sokféle különböző „hangszeren” vagy megszólalási módon, mégis őt dicsérhetik együtt. (Zsolt 150)

Gyülekezeti közösség és a modern infokommunikáció eszközei

Mi van a kirakatban és mi van a boltban magában? Ennek az egészséges egyensúlyát eltalálni sohasem egyszerű, de az biztos, hogy nem hagyhatjuk figyelmen kívül a médiát és a modern infokommunikációs technológiai eszközöket, amelyeken keresztül első lépcsőként megjelenhetünk a külvilág kereső tekintetében. A jó bornak mégis kell cégér. Ma, amikor az első benyomások döntő jelentőségűek, és fontosabbak, mint valaha, nem tehetünk úgy, mintha nem tudnánk a világról, hogy ilyen módon keresi a tartalmakat. Erre is figyelemmel kell lennünk.

A legrágább kincsünket, az evangéliumot is meg kell tanulnunk jól csomagolni, hogy kellőképpen

vonzó legyen „teljes kibontása” érdekében. Ugyanakkor tudjuk, hogy nem a tartalom van a formáért, hanem a forma a tartalomért! És a forma sohasem válhat öncélúvá. Felesleges felülreprezentálnunk magunkat, viszont az elégtelen infokommunikáció hiba, amin általában mindig van mit javítani.

Istentiszteletünkön a szív, ész és kéz együtt kap áldást

Isten köztünk való megszólalását és hitünk formálását Lelke segítségével szeretnénk mindig benne bízva elkérni: „*A hit hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.*” (Rm 10,17)

Az istentiszteleteinknek mindig háromféle emberi megnyilvánulásra kell hatást gyakorolnia!

Szív – Mai értelmezésben az érzelmek központja. Érző lények vagyunk. Szeretnénk, ha szeretnének, elfogadnának minket, akármilyen érzések is váltakoznak bennünk. Érzelmünk helyéül a szívet gondoljuk. Isten minden érzelmi állapotban meg tud minket találni és szólítani! Ő megérti érzéseinket, mert ismeri személyünket, valóságunkat, kapcsolatainkat, amelyekből fakadnak. Isten szeretetének közelsége olyan jó nekünk! (Zsolt 73,28) Megérezzük, hogy elfogadottak, szeretettek és megváltottak vagyunk! A keresztségben a megelőlegezett irgalmas szeretet lép felénk. Az úrvacsorában megkapjuk a Krisztussal való egység erejét, a testvéri közösség áldásait, és Isten eljövendő országának örömét.

Ész – Az ige, a törvény és az evangélium testesíti meg ezt istentiszteletünkön. A tanítás, a vigasztalás, a bátorítás, az útmutatás, a figyelmeztetés, a jobbítás – mind Isten ígéje révén. Józan, világos, érthető, átadható és életünkre adaptálható, életünket formáló igazságokat fejt ki számunkra a Lélek, hogy azok szerint élhessünk Isten meglegedett és felelős gyermekeiként.

Kéz – Érintés, áldás, köszöntés, simogatás, közös éneklés, közös ima, imádság egymásért, a Pax kézfogása, a születésnaposok köszöntése, a templomkapuban megállás és beszélgetés, a jó szó, az érdeklődés, a közös élmények és örömök megosztása – mind kéznél lévő és kézzelfogható természetes egymás felé fordulások. A személyes szeretetszolgálatunk tehát már a templomban elkezdődik, hogy hétköznap is valóság legyen. Kézzel vagyunk jelen segítő módon mások számára a világban is! Jézus kezeskedett értünk, nekünk is kezeskedni kell egymásért!

Végül még egy gondolat. Jézus minket, tanítványait, Isten jóság-ízét továbbadó sónak, szeretetébe hívogató világosságnak, és oltalomul is szolgáló helyen épült városnak küldött el a világba. (Mt 5,13–16) Mivel Jézus minden korosztályú ember mindenféle élethelyzetében és akármilyen hitfejlődési szakaszában megtalálható volt, mi sem adhatjuk alább az igényt: Ha mi Krisztusra figyelünk, akkor befogadók és integrálók is tudunk lenni az ő révén.

Péter Zoltán
igazgató-lelkész

Eseménynaptár

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

Istentiszteleti alkalmaink

9.00; 11.00; 18.00 – Budavárban

9.00 – Budagyöngyén

10.00 – Német nyelvű istentisztelet a kápolnában

9.00 és 11.00 – Gyermek-istentisztelet a *Godly Play* módszereivel a hittanteremben

Hétfő

17.00 – Gyülekezeti bibliaóra Budagyöngyén

Kedd

18.00 – Gyülekezeti bibliaóra a Sára-teremben

19.00 – Budavári Gospel Kórus próbája

19.00 – Presbiteri gyűlés – *hónap 1. keddjén*

Szerda

18.45 – Schütz Kórus próbája

19.00 – Fügefa – interaktív bibliatanulmányozás a közepgeneráció számára – *kéthetente*
Időpontok: szept. 13. és 27.; okt. 11. és 25.; nov. 8. és 22.; dec. 6. és 20.

Csütörtök

10.00 – Imaóra a kápolnában

18.30 – Sarokkő – önismereti közösségi alkalom – *kéthetente*

Időpontok: szept. 21.; okt. 5. és 19.; nov. 9., 16. és 30.; dec. 14.

20.30 – Kisgyermekes szülők beszélgető köre – Skype-on

Péntek

17.30 – Mérték – többgenerációs hittanóra konfirmációs oktatás, ifjúsági óra és szülők beszélgetős köre

Szeptember 30. szombat

16.00 – Konfirmációs vizsga – konfirmandusok vetélkedője a Kápolnában

Október 1. vasárnap

Hálaadó vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Konfirmációs istentisztelet és hálaadás

18.00 – Orgonazenés áhítat

Orgonál: *Bán István*

Október 3. kedd

19.00 – Presbiteri gyűlés

Október 8. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

Budagyöngyén 9.00-kor, illetve a Várban 11.00-kor ígét hirdet: *Dr. Tóth Károly*

16.00 – Gyülekezeti délután előadással és kötetlen beszélgetéssel a vendéglelkéssel

Október 9. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem Beszélgetés *Huszárik Kata* színművésszel irodalomról, életéről és az egyházzal

Október 15. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben

18.00 – *Budavári Gospel Kórus* koncertje

Október 22. vasárnap

Áldozati vasárnap a templomszentelés évfordulóján

Istentisztelet a szokott rendben

11.00 – Az istentiszteleten a házaspárok megáldása

Október 18. – november 1.

14. Budavári Bach Fesztivál

Október 18. szerda, 19 óra

„BACH + BOËLY”

DANIEL ROTH (St. Sulpice, Párizs)

Október 20. péntek, 19 óra

„BACH + MENDELSSOHN”

BÁN ISTVÁN (Budavár)

BACH AKADÉMIA BUDAPEST

Október 22. vasárnap, 19 óra

„BACH + REINCKEN”

LEO VAN DOESELAR

(Concertgebouw, Amsterdam)

Október 24. kedd, 19 óra

„BACH + WIEN”

PETER PLANYAVSKY (Stephansdom, Bécs)

Október 26. csütörtök, 19 óra

„BACH + VIVALDI”

WINFRIED BÖNIG (Dóm, Köln)

Október 28. szombat, 19 óra

„BACH + FROBERGER”

STEFAN BAIER

(Dreieinigkeitskirche, Regensburg)

Október 30. hétfő, 19 óra

„BACH + MUFFAT”

A Bécsi Zeneművészeti Egyetem (mdw) Orgona,

Orgonakutatás és Egyházzene Tanszék növendé-

kei: KATHARINA ZAUNER, FLORIAN

OBERREITER

November 1. szerda, 19 óra

„BACH + BUXTEHUDE”

BÁNYAI JÚLIA – szoprán

CORNELIA SONNLEITHNER – alt

MEGYESI ZOLTÁN – tenor

KROKOVAY MARCELL – basszus

MUSICA VIVAX WIEN

BACH AKADÉMIA BUDAPEST

Vezényel: BÁN ISTVÁN

Október 29. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

Budagyöngyén 9.00-kor, illetve a Várban 11.00-kor ígét hirdet: *Dr. Szabó B. András***16.00** – Gyülekezeti délután előadással és kötetlen beszélgetéssel a vendéglelkésszel**Október 30. hétfő****19.00** – Élet-utak – Személyes hangú beszélgetés hitről, sorsfordulatokról a gyülekezeti tagok körében**Október 31. kedd
Reformáció ünnepe**

Figyeljünk arra, hogy a délelőtt 11 órai ünnepi istentiszteletet a TV élőben közvetíti! (Késni tilos!) Istentiszteletek 11.00 és 18.00 órakor (az esti várhatóan a reformátusokkal közösen)

November 2–4. csütörtök–szombat

Ifjúságunk csapatépítő napjai a Sóvárban, Balatonyörökön

Jelentkezhetnek ifjúságunk tagjai és a most konfirmált fiatalok (mesteryta52@gmail.com)

November 5. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben

18.00 – Orgonazenés áhítatOrgonál: *Bán István***November 7. kedd****19.00** – Presbiteri gyűlés**November 12. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet**November 13. hétfő****19.00** – Budavári Evangélikus Szabadegyetem *Fabiny Tamás – Júdás, az elveszett tanítvány* (A most megjelent könyv bemutatása irodalmi, zenei és képzőművészeti illusztrációkkal)**November 19. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

Budagyöngyén 9.00-kor, illetve a Várban 11.00-kor ígét hirdet: *Gerlai Pál***16.00** – Gyülekezeti délután előadással és kötetlen beszélgetéssel a vendéglelkésszel**November 26. vasárnap****Örökélet vasárnapja**

Istentiszteletek a szokott rendben

11.00 – Megemlékezés az elmúlt egyházi évben elhunytakról**18.00** – Az istentiszteleten a *Budavári Gospel Kórus* szolgál**Október 30. hétfő****19.00** – Élet-utak – Személyes hangú beszélgetés hitről, sorsfordulatokról a gyülekezeti tagok körében**December 3. vasárnap****Ádvent 1. vasárnapja**

Istentiszteletek a szokott rendben

12.30 – Gyülekezeti kávézás a kápolnában**18.00** – Orgonazenés áhítatOrgonál: *Bán István*

Felhívjuk beteg vagy idős testvéreink figyelmét, hogy akik szeretnének otthonukban úrvacsorával élni, telefonon vagy a gyülekezeti honlapon, a szolgálatok/látogatás menüpont alatt található úrlapon keresztül egyeztethetnek időpontot, és a lelkészek szívesen meglátogatják őket.

Telefon: +36-1-356-9736 (hétfőtől-péntekig 9–13 óra között), vagy <http://budavar.lutheran.hu>

A **Sára-terem** alkalmas családi programok, születésnapok és egyéb alkalmak megtartására.

Örömmel állunk ezzel is a gyülekezet tagjai rendelkezésére. Érdeklődni *Kovács Kata* hitoktatónál lehet a +36-20-824-9031 telefonszámon.

*Bohony Beáta***Hála**

*Uram, köszönöm Neked ezt a napot,
most is mindenért hálát adhatok.*

Köszönöm, hogy megtartottál,

Igédben utat mutattál.

Köszönöm a hitet, erőt,

mindig időben érkezőt.

Köszönöm, hogy csendet kapok,

ha Előttem leborulok,

köszönöm, hogy megtehetem,

mert kezdedben van az életem.

Protestáns Sokadalom

Kíváncsian, izgalommal vártuk ezt az új kezdeményezést, új alkalmat: Protestáns Sokadalom. Vári templomunk volt az egyik helyszíne; a program indulását a Mandák kórus kapta. Egyházunknak ez egy önkéntes, amatőr együttese, kb. 30-40 fős létszámmal. Missziói céljuk és feladatuk, hogy olyan evangélikus szórványgyülekezetekben szólaltassák meg az egyházi kórusműveket, ahol más lehetőség nincs erre. A kórustagok az ország különböző tájairól érkeznek havonta egyszeri próbára a főtí Mandák-otthonba. Karnagyaik Dr. Kretz István és Kertész Péter, akik hűségesen, szeretettel folytatják elődeik munkáját. A kórustagok többségben a nyári kántorképző tanfolyam jelenlegi és korábbi hallgatói. Komoly áldozatvállalás ez mindnyájuk részéről.

Mostani hangversenyük műsorválasztásában – a szervezők kérésének eleget téve – evangélikus magyar és más nemzetiségű szerzők műveit adták elő ötven percen keresztül. Átéltük igényességüket, muzikalitásukat és lelkesedésüket a művek előadása során. Szokolay, Viski, Kapi, Bach, Mendelssohn és Crüger műveinek címei és szövegei életünk fontos kérdései lehetnek, amelyekre válaszokat, útmutatást is kaptunk. *(Könyörülj, Úristen rajtunk – Ő a jó Pásztorunk – Örvendezzünk és szolgáljunk az Úrnak!)*

Crüger művének üzenete: „Jézus, mutasd meg, hogy Néked tetsző éltet, mi módon élhetek?” Bach koráljának forró imádsága pedig a miénk is lehet: „Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten!”

Kívánunk a jövőben is a kórusnak és magunknak sok ilyen zenei, lelki élményt budavári templomunkban.

Szebik Imréné

Hogy vagy? – kérdezte Imsi, amikor a hosszú nyári szünet után találkoztunk a templomban.

Biztos? – kérdezte a férjem csodálkozva, amikor meséltem neki, hogy sokadalomba, sőt, Protestáns Sokadalomba készülök, hiszen egész nyáron mást sem hallott tőlem, mint hogy sehová se menjünk, ahol tömeg van...

Mégis, amikor sokadszorra dobta fel a Facebook a program hirdetését, gondoltam, nem véletlen...

Énekeltek. A Budavári Gospel Kórus. Zengett a templom, tapsoltak, táncoltak, égnék tárt karral dicsőítették az Urat. Magyarul, angolul, afrikai nyelven... És mosolyogtak, mint akik nemcsak értik, de lelkük mélyén érzik, megélik és átélik mindazt, amiről a dalok szólnak. Én pedig aznap először elsírtam magam...

Az ökumenikus istentisztelet előtt előkészítettük egy kicsit a templomot a testvérek fogadására. Jó kérdés volt-e Isten házában házigazdaként forgóldni, köszönteni a hozzánk érkezőket, helyet kínálni őket? Hát persze.

Erős vár a mi Istenünk! Áldás, békesség! Isten hozott minálunk!

Este 6 órakor már egy tút sem lehetett leejteni a templomban, annyian gyűltünk össze. Zengett az orgona, egymás után imádkoztak az atyák, a lelkészek. Egymást váltva tartották az istentiszteletet. Elénekeltek a Himnuszt. „Isten áldd meg a magyart!” És aznap másodszor szöktek könnyek a szemembe...

Este volt már, mire hazaértem. Elcsendesedve gondolkodtam. „Várva vártam az Urat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat.” Ő megint tudta, mire van szükségem... Megélni, átélni mindazt, amit az a nap adhatott.

Keresztény vagyok. Protestáns vagyok, evangélikus vagyok, budavári vagyok.

Jól vagyok.

És te? Hogy vagy?

Pálinkás Eszter

Nagy várakozással készültünk az augusztus 19-én, a Budai Várban megtartott Protestáns Sokadalomra. Már a kezdésre ott akartunk lenni, és szívesen meghallgattuk volna a fiatalok és idősek számára oly nagyon kedves Kaláka koncertet, de sajnos az időjárás közbeszólt. Amint elállt az eső, felkerekedtünk, és be tudtunk csatlakozni a templomban megrendezett Mandák kórus hangversenyére. A koncerten zsolnárfeldolgozásokat és motettákat hallhattunk előadásukban.

A templomból aztán átmentünk a Kapisztrán térre, és élvezhettük a Trio Cantio koncertjét, ami három muzsikusi örömmel volt.

Ingáztunk a két helyszín között, szerettünk volna minél több rendezvénybe belehallgatni, és azokon, ha kicsi ideig is, de jelen lenni.

Jó volt látni és megélni mindkét helyen a sok érdeklődő jelenlétét. Büszkeség töltött el, hogy evangélikusként lehettem jelen.

A rendezvény nyitottsága és az augusztus 20-i szokásos kirakodóvásár nagy tömegeket vonzott a Várba, és örömmel tapasztaltam, hogy a nézelődők időnként betértek a templomba, és ellátogattak a Kapisztrán téri események helyszínére is. A templom bejárati ajtaja nyitva volt, így kihallatszott az orgonahangverseny is a három evangélikus és a három református orgonista előadásában. Talán néhányan kedvet kaptak arra, hogy legközelebb a templomba is ellátogassanak, akár egy színvonalas orgonahangversenyre is.

A Gospel Kórus spirituális és jazz számai a kórustagok lelkes előadásában számomra mindig külön élményt jelentenek. Teljes átéréssel, odaadással énekelnek, és ez mindig nagyon megindító.

Jó volt jelen lenni az ökumenikus istentiszteleten. A mai zűrés világban különösen nagy jelentősége van az ökumenének, hiszen EGY AZ ISTEN.

Lányi Betty

Zselickisfaludi nyári tábor

Idén új helyen, Zselickisfalud hangulatos parókiaudvarán tartottuk nyári táborunkat. Tágas kert, futballpálya, jó fekvésű házak, benne emeletes ágyas szobák és egy különálló szálláshely, amit az ifisek kaptak meg. Kisgyermekes családokkal együtt mintegy 80-an voltunk. Hála Istennek idén is sok nagyifis vagy fiatal felnőtt segítővel vezethettük a gyerekcsoportot!

A konfirmáció évéhez szabtuk a tábor témát. Ez a szó megerősítést jelent, ezért a vezérigét Józsué könyvéből vettük: *Légy erős és bátor!* Fő esti énekünk pedig az *Isten nékem erőm, bizodalmam* lett (ÉK 388).

Zsemlelével (innen jött átköltésünk: Zsemlickisfalud) és szalámmal mindig gazdagon terített reggelik után áhítatra gyűltünk össze a templomban; önkéntes zenészeink lelkesen kísérték a kedvelt ifis énekeinket.

Délelőttönkénti korosztályonként irányított beszélgetéseken a konfirmáció lényeges pontjairól volt szó: Ige, Kereszttség, Áldás, Szentlélek, Hitvallás és Úrvacsora. Délutánonként az ifivezetők erőt és bátorságot próbáló kihívások elé állították a családokat. Sok játék is volt: brit bulldog fogó, focibajnokság, táncház, és csütörtök délután „honfoglaló” vetélkedő.

Első este családokat alakítottunk, családfőket állítottunk ki, és ismerkedős játék várt ránk. Másnap Imsi átlényegült, vele együtt mi is, és egy 3200 évvel ezelőtti sikemi országgyűlésbe csöppentünk lélekben, ahol Józsué emlékeztette a népet a honfoglalás csodálatos eseményeire, Isten gondviselő szeretetének erejére, amellyel mi is bátran mehetünk tovább életünk útján. Kedden „elrabolták” Józsuét, de az éjszakai vetélkedő során a családok közös erővel elfogták a rablót és visszaszerezték zsákmányát is, ami a frigláda volt. Józsué „megszökött” a rabtartójától, így várnunk kellett, míg visszatért közénk, ám videóüzenetében távolról is erősítette és bátorította népét. Szerdán a tábor egyik fele Szennára ment skanzenezni, a bevállalásabbak pedig a zselici Csillagparkba túráztak, ahol érdekes filmet láthattak a Napról, és meg is nézhették csodás csillagunkat egy távcsövön keresztül.

Csütörtök este templomi csendésére hívogattuk a nagyobbakat, míg a kisebbek egy hívó tájfutó diáklányról szóló filmet néztek meg. A péntek esti előadásokon a családok humoros-ötletes jeleneteit, énekléseit, táncait nagyon értékeltük. Az esti napnyugtai szabadtéri áhítat után a táborúzó köré ülve beszélgettünk. Az este az ifiseknek ilyenkor hagyományosan hosszúra nyúlik, sok beszélgetéssel és nevetéssel. Szombaton templomi áhítattal zártuk le táborunkat, amelyen újra felzúgtak kedvenc énekeink. Hisszük, hogy erőt és bátorságot öveztünk fel mindannyian, mivel Isten is velünk volt a táborban, és megáldott minket!

Péter Zoltán

Táborunkat a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. és a II. kerületi Önkormányzat támogatta.

Bent TV

Az idei nyár sem maradhatott el a már jól megszokott napközi táborunk nélkül, amelyben idén 22 gyermek vett részt. Táborunk a *Küldetés* nevet kapta, hiszen minden reggel egy különleges főzőműsor elé hívogatta a gyermekeket, amely a Bent TV (a Budavári Evangélikus Napközi Tábor) „csatornáján” volt látható augusztus 21-től augusztus 24-ig. A négy adást megért remek műsorunkban prófétákkal és a számukra kedves étellel, valamint annak elkészítésével ismerkedhettünk meg. Igazán boldogok voltunk, hogy vendégül láthattuk Amósz, Illést, Ézsaiást és Keresztelő Jánost is. A remek műsorvezetők és a neves próféták beszélgetései által betekintést nyerhettünk a próféták személyiségébe, életébe és küldetésébe. Így a műsorunk utáni kiscsoportos foglalkozások alatt izgalmas beszélgetéseket folytathattunk Isten megszólításáról, a benne való bizalomról, valamint üzenetének hordozásáról és átadásáról. Természetesen volt lehetőségünk a játékokra és a pihenésre is. A tartalmas beszélgetések után a budavári Mátyás király játszótér gyönyörű várában és izgalmas játékaik között szabadulhattak fel a táborozók. Délután pedig a csendes pihenő alatt pihenhettük ki az augusztusi napok forróságát és a délelőtti fáradalmait. Pihenés után közösen készíthettük el a prófétáktól kapott recepteket, amelyek a délutáni uzsonna alapját is szolgálták számunkra. Így készíthettünk közösen fügesalátát, lepénykét, parázson sült kolbászt és mézeskalácsot is. Végül pedig a nap zárásaként a templom hűsítő falai között gondolhattunk vissza a jó hangulatú, eseménydús napok történéseire, amelyen külön öröm volt, hogy sok szülő is részt vett velünk.

Szeretnénk megköszönni a szülők, kollégák, a felnőtt segítőik, valamint a 10 lelkes középiskolás önkéntes segítségét és közreműködését. Reméljük, hogy minden gyermek jól érezte magát, és bízom abban, hogy 2024 nyarán is találkozunk a táborban!

Wölfel Mihály

Hírek

- Június 1-jén stúdióvá változott kápolnánk, mert megkezdődött a Budavári Gospel Kórus 14 dalának felvétele, egyházunk Gyülekezeti és Missziói Osztályának pályázata jóvoltából.
- Június 3-án Martonvásáron, a Varga családnál találkozott a kisgyermekes családok közössége, akik csütörtök esténként Skype segítségével tartják bibliaórájukat. *Bence Imre* lelkész áhítattal szolgált.
- Június 10-én az ökumenikus óvoda tartotta templomunkban tanérvázáró istentiszteletét.
- Június 11-én volt az első BENN, a Budavári Evangélikusok Nyárvaró Napja. A tanérvázáró istentisztelet után a Czákó utcai Szabadidőközpont adott helyet a közös ebédnek, a beszélgetéseknek, a sportprogramoknak. Az alkalom után a Gospel Kórus évadzáró koncertjét hallgathattuk meg a templomban.
- Június 15-én vettünk végső búcsút *Dr. Stúr Dénestől*, gyülekezetünk örökös, tiszteletbeli felügyelőjétől, a kőszegi evangélikus temetőben.
- Június 26-án templomunkban tetek látogatást a Tatabányai Evangélikus Gyülekezet táborának résztvevői. A fiataloknak *Bence Imre* mutatta be a gyülekezetet és a templomot.
- Július 2-án kezdődött a Missziói Konferencia a piliscsabai Béthel Evangélikus Missziói Otthonban. A nyitóesten *Bence Imre* tartott áhítatot, melyen igei ihletésű énekeivel *Szuhai Mónika* kórusvezető szolgált *Elek Norbert* zongoraművész kíséretében.
- Július 2–8-ig tartott nyári táborunk Zselickisfaludon.
- Július közepén elkezdődött energetikai beruházás keretében a padlásszigetelés után új nyílászárók kerülnek a lelkészi hivatalba és az egyházfilakásba. A felújítás szeptember közepéig tart. A pályázaton nyert összeget a gyülekezet saját forrásaiból egészíti ki, közel 10.000.000 Ft értékben.
- Július 29-én volt *Lukács Máté* lelkész, aki gyülekezetünk volt ifjúsági vezetője, és *Pintye Erzsébet* egyetemi docens esküvője a galgagutai templomban. Az esküvői szolgálatban *Bence Imre* lelkész vett részt.
- Július végén hatalmas csőtörés következtében elázott a budagyöngyei kápolna. A károk helyreállításáig a budagyöngyei istentiszteletekre a Püspöki Hivatal tárgyalótermét rendezték be.
- Augusztusban került sor a 4. hitoktatói állás betöltésére. A jelölteket *Kovács Kata*, *Péterné Mestery Rita* és *Wölfel Mihály* hitoktatónk, valamint *Péter Zoltán* lelkész hallgatta meg. A státuszt *Lázár Anikó*, bokodi származású hitoktató tölti majd be.
- Augusztus 8-án a Rádiómisszió központjában riport készült *Bence Imre* lelkésszel, amely az alábbi oldalon hallgatható meg: misszio.lutheran.hu/radio/ interjúk/istennel-elni-boldog-napokat.
- Augusztus 15–16-án takarító napokat tartottunk a templomban és a gyülekezet helyiségeiben. Ezzel készültünk a Protestáns Sokadalom rendezvényére és a napközis táborunkra. Ezen idő alatt a Lelkészi Hivatal felújítási munkái szüneteltek. A takarításban 18 testvérünk vett részt. Köszönjük a segítségüket!
- Augusztus 19-én volt az első Protestáns Sokadalom, amelynek a Kapisztrán tér mellett a templomunk is helyszíne volt.
- Augusztus 21–24-ig tartottuk napközis táborunkat. A *Küldetés* című programot *Wölfel Mihály* hitoktatónk dolgozta ki; a résztvevőkkel és az önkéntes segítőkkel a prófétákról tanultunk, délután az ételeiket készítettük el.
- Augusztus 23–25-án az Északi Egyházkerület munkaévkezdő lelkészkonferenciáján hangolódunk rá lélekben az új munkaévre.
- Szeptember 1-jén tartottuk a hitoktatók első megbeszélését, melyen főállású hitoktatók és lelkészek egyeztettek az iskolai hittanok felosztásáról, a szolgálatok rendjéről.
- Szeptember 8-án tartották a Deák téri Insula Kávézóban az első gitár-maraton, amelyen *Bence Imre* (gitár) és *Szuhai Mónika* (ének) is szolgált.
- Szeptember 10-én a Budavári Gospel Kórus a pesterszébeti gyülekezet templomában adott koncertet.
- Szeptember 12-én hivatásgondozó nap volt a Hittudományi Egyetemen a hatodéves hallgatók részére. A beszélgetésen *Bence Imre* lelkész vett részt.
- Szeptember 17-én *Bence Imre* a Fehérvárcsurgói Evangélikus Gyülekezetben tartott evangélizációt.
- Szeptember 23-án a Riz Levente Sport- és Rendezvényközpont adott otthont az Evangélikus Konfirmandusok Országos Találkozójának, amelyen gyülekezetünk csoportja is képviseltette magát.

Lelkészi Hivatal

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

Samu Piroska irodavezető

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

telefon: **+36-1-356-9736**

mobil: **+36-20-387-9572**

weblap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: **budavar@lutheran.hu**

Péter Zoltán – igazgató-lelkész

Fogadóóra: kedd 9.00-13.00; csütörtök 9.00-13.00

e-mail: zoltan.peter@lutheran.hu

Bence Imre – lelkész

Fogadóóra: kedd 15.00-18.00; péntek 9.00-12.30

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Bencéné Szabó Márta – lelkész

Fogadóóra: szerda 9.00-13.00

Dr. Fabiny Tamás – püspök

e-mail: tamas.fabiny@lutheran.hu

Budavári Hírmondó

az Egyházközség tájékoztató hírlevele

Olvasó-szerkesztő: *Váradai Adél*

Tördelés: *Hegyi András*

Korrektor: *Schnellerné Hegedűs Erika*

Grafika: *Anda (Czenhe) Kata*

Felelős kiadó: *Péter Zoltán igazgató-lelkész*

Nyomdai munkák: *Rózsadomb Contact Kft.*